

Cuvântul sfintei Virginia pentru vremea zidirii bisericii

Slavă Ție, Doamne, că ești milostiv și mă lași să mă apropiu cu mână cerească peste lucrul zilei de azi, care n-a mai fost să fie cu aceeași putere cu care am pornit de dimineață peste acești copii cu care eu lucrez lucrul Tău. Mărire Ție, Doamne, mărire milei Tale, și iertare să slobozești peste copiii mei, și nu le socoti lor tăgăduire asupra puterii Tale. Iată, eu am fost și le-am spus ce au greșit, și ei s-au căit și au primit puterea și sporul și minunea care trebuia cu orice preț să fie scrisă în ziua aceasta. Amin.

Copiii mei, această zi s-a sculat dis-de-dimineață, de la Dumnezeu, și s-a arătat cu putere și cu spor. V-am luat cu cuvânt ușor, așa cum știți voi că este cărarea mea spre voi. V-am luat ușor cu cuvântul meu, ca să vă pregătesc apoi minune mare în ziua aceasta, dar nu sunteți de ajuns de învățați cu minunile și cu deprinderea cea lucrată din minuni. Ce mari minuni ar lucra cerul prin voi dacă voi ați fi fără nici un gram de cuvânt în fața cărării cuvântului meu! V-am luat cu ușorul, că era cu neputință să credeți că vom lucra astăzi legătura cea de sus a minunii pe care voi o lucrați din porunca cea de sus. Și dacă lucrați un lucru care iese din porunca Domnului Savaot, de ce, mămică, nu lăsați voi să lucreze cuvântul la voi? Aici toate s-au lucrat și se lucrează cu cuvântul, și la cuvântul Domnului și al cerului, măi copii. Fiți copii ai cuvântului ceresc, căci cuvântul este puterea, și când el ia ființă pe această carte, ia ființă și împlinirea cuvântului, și cuvântul înseamnă astăzi, înseamnă acum. Așa este lucrarea cuvântului care este spus la voi.

Am spus că în acest loc pecetluit de Dumnezeu, am spus că aici păcatul este osândit, ca să nu prindă viață aici păcatul. Eu nu mă mai pot învăța cu voi în loc pentru păcate, așa cum s-a învățat Moise cu poporul său patruzeci de ani pentru patruzeci de zile. M-am învățat și eu în loc atâția ani cu poporul meu, și iată-l, n-a intrat. Pentru păcatul cârtirii și al necredinței n-a intrat în acest staul despre care le-a spus lor Domnul că va fi în vremea lor. M-am învățat, mămică, și eu cu poporul meu, dar cu voi nu se poate să mă mai învăț, căci timpul acela nu mai este, și acum e momentul cel care este pentru arătarea celor vestite atâta vreme, copiii mei.

Astăzi trebuia să fie o zi frumoasă și mare, mămică. Am spus prin firul coborârii mele că azi va fi o zi frumoasă, dar de ce n-ați lăsat voi să vedeți frumusețea ei? A fost tristă ziua și minunea care se luptă să se vadă lucrată de voi. Am văzut, cu Domnul am văzut înainte, căci duhul cerului este înainte văzător, și am văzut peste zi, și am văzut necredință și cârtire, și am văzut disprețuită puterea lui Dumnezeu. De aceea vă spun eu mereu că cel ce-și măsoară orice cuvânt și orice gând, acela este fiu al înțelepciunii, care caută și se luptă să fie curat în cuvânt și în gând și în credința lui în Dumnezeu, căci scris este în cartea cea din cer: «Din cuvintele tale vei fi mântuit sau osândit». Iată, dacă sunteți fii ai lucrării cuvântului, cuvântul lucrează la vedere. Cuvântul neîncrederii care este gândit sau spus de voi, are putere cuvântul spus de voi, precum putere are cuvântul credinței voastre în lucrarea cuvântului lui Dumnezeu. De aceea v-am spus să fiți atenți cum vorbiți și ce roștiți și ce voiți, ca nu cumva să fie nesocotit cuvântul vostru. De aceea v-am spus să dați loc cuvântului meu în fața cuvântului vostru și să nu voiți voi nimic decât cele ce vin spre știre și spre lucrare.

Săptămâna care se încheie mâine are scris în sulul ei lucrul cu tot cu legătura cea de sus, care trebuia fără îndoială să ia trup, să fie lucrată săptămâna aceasta, iar mâine nu puteați să faceți ceea ce era scris în ziua aceasta. Ați fi văzut și v-ați fi întărit credința și bucuria dacă n-aș fi auzit neîncredere în puterea cea care lucrează prin voi. Eu v-am spus că nu mai sunteți voi atâta vreme cât lucrați această lucrătură. Iată, ați văzut că voi nu puteți, și m-am atins de voi și

v-am îmbrăcat de sus cu putere, dar nu vă veți așeza la odihnă până nu veți săvârși lucrul acestei zile. Altfel, ar fi să avem timp și pentru pedeapsa acestui păcat, căci am stat de la o vreme deoparte astăzi. N-am avut cum să mă mai apropii, și eram cu duhul frânt de durere, căci așteptam ispășirea păcatului. Așa era Domnul de necăjit pe voi, dar L-am biruit cu mila mea de voi, și iată Scriptură împlinită în ziua aceasta, căci «mila biruie judecata Domnului».

Feriți inima și gândul și limba voastră de cârtire față de cele rostite de Duhul Cel ceresc. Feriți-vă de cârtire, că Domnul este credincios și împlinitor din cuvintele Sale. Voi dezlănțui putere de cuvânt și voi urni din loc nepăsarea față de cuvântul care este auzit și nu ia trup în această carte, căci trebuie numaidecât să stau cu voi în sfat. De mult timp mă zbat să-mi fac loc cu cuvântul peste voi, peste fiecare în parte, și nu ia viață cuvântul care vine ca să se audă de voi.

Iată, după ce veți termina lucrul acestei zile, veți auzi cuvântul meu care a stat cu voi în sfat odată cu lucrul vostru. Am spus că am văzut înainte, am văzut de dimineață că se naște între voi cârtire față de puterea care lucrează prin voi de la Dumnezeu. Am văzut înainte peste zi, și S-a supărat Domnul și a dat semn de mânie și de tristețe peste văzduhul cel de deasupra voastră. A trecut Domnul peste voi dis-de-dimineață și Și-a arătat durerea și supărarea de la voi, și a trecut pe deasupra voastră cu putere, vânt și vuiet de vânt, dar Se uita Domnul la smerenia mea, la duhul meu cel strâns de teamă, și S-a uitat la strigătul cuvântului care a sosit pe masa Sfintei Treimi, căci a sosit dintre voi cuvânt de rugăciune pentru îmblânzirea supărării Domnului, Care văzuse înainte păcat de cârtire aici la voi. Și Domnul a tăcut apoi, dar a lăsat peste voi văzduhul trist, căci voia Domnul să vă îndemne la pocăință. De mila mea și de mila duhului meu cel purtat între voi, voia Domnul să vă aducă spre duh de căință, și iată, m-am apropiat acum, și vă dau, mămică, sporul zilei de azi, și vom scrie tot așa, minune vom scrie, căci așa era scris în sulul zilei de azi. Am spus că pentru păcat nu veți mai suferi cu trupul, și veți suferi cu duhul, ca să vă scap de orice păcat.

Mușcați-vă limba atunci când vă vine să ieșiți cu cuvântul vostru în întâmpinarea cuvântului duhului meu ca să-l schimbați voi. Să nu mai fie de acum așa între voi. Să fie „da” cuvântul, dar să fie, mămică. Fiii lumii nu se plâng de oboseală pentru zilele și nopțile cele trăite de ei, muncind și cu trupul și cu duhul lor pentru viața aceasta lumească. Voi, mămică, nici atât să nu vă plângeți de oboseală, căci voi sunteți stătători lângă lucrul Preasfintei Treimi, Care veghează și lucrează prin voi, și poate Duhul Sfintei Treimi, poate, căci este Duhul puterii, mări copiii. Nu voiesc să dau vina pe copiii cei ce aduc cuvântul meu spre întrupare, că dacă ei ar fi cu vină, n-ar mai putea fi purtători ai cuvântului cel din cer. Și iată, nu voiesc să fie vină peste nimeni din voi, ci voiesc să ia trup la vreme cuvântul meu, că multe cuvinte s-au zbatut să-și facă arătarea și nu s-au adus în această carte. Fiți cu toții mai atenți, mai cu dor, mai cu așteptare, mai cu întâmpinare, mămică. Dorul și dragostea din voi îmi fac mie cărare și pot veni în sfatul vostru. Dați-mi întâietate între voi, că din cer lucrez la voi, și nu sunt despărțită de voi nici o clipă. Fiți cerești, că dacă lucrați după sfatul cel ceresc, așa se cheamă că sunteți cerești.

Voiesc să vă dau spor mare, mai mare decât până acum, căci trebuie să fim gata la vremea fixată de cer, și mă doare când văd cuvânt pământesc în fața celui ceresc, cuvânt de al vostru contra cuvântului cel rostit, contra timpului cel vestit pentru săvârșirea acestei lucrături. Domnul lucrează ca să termine această lucrare, dar Domnul este un Dumnezeu necăjit și strâns de timp. Simțiți necazul Domnului și nu vă lăsați spre osteneală, căci trebuie să fim gata așa cum este vremea rostită de cer.

Am de stat în sfat cu voi, căci am de trudit cu multe înțelesuri din cer între voi. Văd duh tulburător uneori la voi. Nu se poate așa ceva. Dați-mi voie cu sfatul meu, că să știți, nu văd că am această libertate între voi, și de aceea se ridică la cer mari dureri, prin cuvânt născute, mari cârtiri, cu grabă și fără înțelepciune rostite. Aveți unger mare peste voi, mămică. Nu loviți unul

în altul prin cuvinte nehibzuite. Mușcați-vă limba și inima, și rămâneți în iubire, și veți vedea cerul triumfând la vedere în mijlocul vostru.

Binecuvântată și cu spor să vă fie lucrarea cea de sus a legăturii celei tari, căci astăzi am legat cu legătură tare zidul cetății cerești care va fi săvârșită în curând de Domnul puterilor cerești și de voi.

Pace peste inimile voastre! Pace și putere și spor ceresc peste lucrul mâinilor voastre! Iar mâine veți simți odihnă peste trupul duhului vostru. Voiesc cu duh fierbinte să stau cu voi în sfat și să luăm aminte cu credință și cu dragoste și cu împlinirea înțelepciunii. Fiți făcători de minuni cerești. Fiți lucrători de minuni, că mare este minunea care iese de sub lucrul mâinilor voastre, căci este scris în această carte că sunteți mâna Sfintei Treimi, Care este în lucru. Amin, amin, amin.

21-09/04-10-1991